

ת"פ 57394/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 57394-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד לי מגן
נגד	הנאשמים	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד הילה טל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתיק שבכותרת המייחס לו עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לאישום היו הנאשם והמתלוננת, גרושים זה מזה ולהם שני ילדים משותפים. ביום 2.11.2020 בשעות הערב, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת והחל לגדף אותה, כמפורט בכתב האישום המתוקן. המתלוננת ביקשה שיחדל, אך הנאשם התקשר שוב אל המתלוננת והמשיך לגדף אותה, את אמה ואת אחותה. בעקבות המתואר לעיל, הגיעו שוטרים לבית הנאשם על מנת לעכבו לחקירה. הנאשם סירב להתלוות אליהם לתחנה עד שנאלצו להודיע לו על מעצרו ובהגיעם לתחנת המשטרה, סירב הנאשם לעלות במדרגות. בעשותו כן, הפריע לשוטרים במילוי תפקידם.
3. הנאשם צירף תיק נוסף והורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של ניסיון תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382(ב) + סעיף 25 לחוק העונשין.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, עת היו הנאשם והמתלוננת פרודים זה מזו, ביום 30.3.2020, בשעות הצהרים, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך

שקרא לעברה "יא זבל" וניסה לירוק על פניה.

5. הצדדים הגיעו להסדר דינוי לפיו הנאשם יודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים, וירשע על פיהם. לא הוצגו הסכמות לעניין העונש. לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר התבקש להתייחס אף לעתירתו לביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 45, נעדר עבר פלילי, גרוש מזה כשלוש שנים ואב לשני ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ושירת שירות מלא בצה"ל. כיום, מתגורר לבדו בבאר שבע, ומזה שנתיים עובד בתאגיד מים בבאר שבע, במקביל להיותו נהג מונית.

הנאשם תיאר את אכזבתו מתפקודה של המתלוננת במסגרת הקשר הזוגי, וציין כי התנהגותה גרמה לו תסכול וזעם שבאו לידי ביטוי בצעקות, קללות והתעלמות מכוונת ממנה.

הנאשם אמנם הודה בביצוע העבירות, והכיר בפגיעה שגרם, אך יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא רואה את התנהגותו כאלימה, סובר כי התנהגותו היא תגובה להתנהלותה הלקויה של גרושתו בחייהם הזוגיים, ועל כן לא מעוניין בשילובו בהליך טיפולי כלשהו. מהתסקיר עולה כי הנאשם מבטא עמדות "קורבניות", ואינו רואה את אחריותו הישירה למצבו כיום. נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשלוט ולווסת את דחפיו ורצונותיו, סבר שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, ובסופו של יום לא המליץ על ביטול ההרשעה, לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית, והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

ביום 30.5.23 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, נוכח החלטת בית המשפט, לבחון את התאמתו של הנאשם לביצוע של"צ. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו ורצונותיו במצבים בהם חש תסכול וחוסר אונים. צוין כי הנאשם הביע תסכול על האופן שבו נתפס בעיני שירות המבחן. לטעמו, קיימת לו הזכות לפגוע בחזרה כאשר פוגעים בו, מעשיו אינם עולים לכדי אלימות והוא אינו זקוק להתערבות טיפולית. שירות המבחן סבר כי הנאשם אינו מתאים לביצוע של"צ, בשל החשש שיתקשה לעמוד בכללי התנהגות נאותים, הקושי בקשר מקדם עם שירות המבחן כגורם מפקח וכן בשל נטילת אחריות חלקית, אשר אינה עולה בקנה אחד עם ענישה שיקומית.

תמצית טיעוני הצדדים

7. המאשימה הדגישה את הפגיעה בשלוות נפשה, גופה ובטחונה של המתלוננת. עוד פגע הנאשם

בעבודתם של גורמי אכיפת החוק. נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני. ביחס לניסיון התקיפה, צוין כי מדובר במעשה שנועד בבסיסו להשפיל ולבזות. המאשימה עתרה לקביעת שני מתחמים שונים לכל אחד מהתיקים, כך שביחס למתחם העונש ההולם בתיק שבכותרת עתרה המאשימה למתחם הנע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובתיק המצורף, עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. נוכח הודיית הנאשם במיוחס לו, החיסכון בזמן השיפוטי, וכן המלצת שירות המבחן עתרה המאשימה לעונש המצוי בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, בדמות מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. לשיטת המאשימה, ולאור תסקיר שירות המבחן, לא קיימים טעמים המצדיקים את ביטול הרשעה ואף לא סטייה ממתחם העונש ההולם.

8. ההגנה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם אחד לשני התיקים, שכן מדובר באירוע אחד, וזאת על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה. לשיטת ההגנה, בשני המקרים מדובר במעשים דומים באופיים אשר בוצעו באותה תקופה. מדובר באותה מתלוננת, ואותו סכסוך גירושין שעמד ברקע לביצוע העבירות. ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ למספר חודשי עבודות שירות. ההגנה סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה, שכן חלק מהעבירות לא בוצעו בפני המתלוננת ובנוכחותה, ואף היא, מצידה, גידפה את הנאשם. אשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען כי לעבירות לא קדם תכנון והן נעברו ב"עידנא דריתחא". עוד נטען כי למתלוננת לא נגרם כל נזק ממשי. ההגנה עתרה לביטול הרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם שבה והדגישה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והכיר בפגיעה שגרם. נטען כי הרשעה תמנע ממנו לחדש את רישיון הנהיגה לרכב ציבורי בהיותו נהג מונית, ובמובן זה עלול להיגרם לו נזק קונקרטי שיפגע בעתידו המקצועי.

דברי הנאשם

9. הנאשם בדבריו לבית המשפט הבהיר כי אינו אדם אלים וברקע למעשים סכסוך גירושין. לדבריו, ידוע לו שהדברים שאמר למתלוננת אינם תקינים, הוא מצר על כך, ומשלם מחיר כבד במסגרת ההליך המשפטי נגדו.

דיון והכרעה

עתירת הנאשם לביטול הרשעה

10. טרם אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם אדון בבקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו. על פי ההלכה, האינטרס הציבורי מחייב כי מי שנמצא אשם בדין יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל, והימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן.

"הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי"
[ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: "הלכת כתב")].

11. כידוע, בעקבות "הלכת כתב" הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

12. ב"כ הנאשם עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם נוכח הפגיעה המינורית בערכים המוגנים במעשיו של הנאשם. עוד נטען כי הנאשם עובד כנהג מונית והרשעתו תמנע ממנו לחדש את הרישיון. את טיעוניה תמכה ההגנה בפסיקה ובאסמכתא מאתר משרד התחבורה לפיה רכישת זכות ציבורית להפעלת מונית מחייבת העדר רישום פלילי או תעבורתי חמור.

13. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, לאור הכללים בפסיקתו של בית המשפט העליון, מצאתי כי אין לבטל את הרשעת הנאשם ולהותיר אותה על כנה.

14. באותה "הלכת כתב" הציע כב' הש' לזין מספר מבחני עזר על מנת להכריע בשאלת ביטול הרשעה. חלק מן המבחנים שהוזכרו הם: חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, אם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית ויחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, ועוד.

15. תנאי מקדים, אם כן, לדיון בבקשת נאשם לביטול הרשעתו היא לקיחת אחריות מצידו והפנמת הפסול במעשיו. בפני בית המשפט הונח תסקיר מטעם שירות המבחן אשר חווה דעתו על גורמי הסיכוי והסיכון בהתנהגותו ותפיסותיו של הנאשם. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריות למעשיו באופן חלקי, והוא מתקשה בבחינה עצמית של התנהלותו. לעמדת הנאשם, התנהגותו הינה פועל יוצא של התנהגותה המקדימה של המתלוננת. הנאשם אף לא תופס את מעשיו כאלימים. ניכר כי הנאשם מתקשה לראות את הפגיעה שלו במתלוננת ותופס עצמו כקורבן. הנאשם סרב לקחת חלק בהליך טיפולי, ובסופו של יום, שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעתו ואף הצביע על הסיכון להישנות התנהגות אלימה.

16. בנסיבות אלה, סבורה אני כי אין מקום להיעתר לבקשת הנאשם לביטול הרשעתו. וזאת בשל יחסו של הנאשם לעבירות ונטילת אחריות חלקית בלבד, מן השפה ולחוץ, ומבלי שהפנים את הפסול שבמעשיו.

17. יתרה מזאת, להרשעה מסר חברתי המוקיע את ביצוע העבירה, ומבטא את הפגיעה בערכים המוגנים. הימנעות מהרשעה מעבירה מסר פייסני ומטעה ביחס לפגיעה בערכים המוגנים ולחשיבותם. אמנם הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן החמורות, יחד עם זאת, העבירות בהן הורשע הנאשם, הן עבירות אלימות במשפחה ומסופקתני אם סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. במספר רב של מקרים צוין בפסיקה הקושי בביטול הרשעה בעבירות מסוג זה (ראו למשל: רע"פ 8755/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.21)- נאשם שסיים לימודי רפואה, תקף את אשתו וגרם לה חבלות, וכן רע"פ 6485/20 לישי ביטון נ' מדינת ישראל (11.1.2021)). כבוד השופט כבוב קבע אך לאחרונה ברע"פ 6002/22 ריאבנקו נ' מדינת ישראל (19.9.22) (להלן: "פרשת ריאבנקו"), בנסיבות בהן הורשע הנאשם בכך שצבט את אשתו בחוזקה, ועיקם את ידה:

"בית משפט קמא עמד על כוונת המחוקק הנשקפת מסעיף 382 לחוק העונשין, לפיו יש להשית ענישה מוכפלת על עבירה של תקיפה, כאשר העבירה מבוצעת כלפי בני משפחה, לרבות בני זוג. החמרה זו מבטאת את שאט הנפש כלפי עבירות אלימות שמבוצעות בבני זוג, תופעה שמחייבת הרתעה אפקטיבית על מנת לגדועה מן השורש. אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג."

18. אשוב ואדגיש כי המעשים בהם הורשע הנאשם אף פחותים בחומרתם מהמעשים אליהם התייחס בית המשפט העליון בפרשת ריאבנקו. אף על פי כן, כאשר מדובר על עבירה של אלימות במשפחה על בית המשפט להעביר מסר מרתיע וברור. יפים הדברים שבעתיים בעניינו של נאשם אשר נטל אחריות למעשיו באופן חלקי בלבד, ולא הפנים את הפסול במעשיו.

19. לטעמי, הנאשם אף לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי וממשי לסיכויי שיקומו. ב"כ הנאשם הפנתה לתנאים הנדרשים לרכישת זכות להפעלת מונית, המופיעים באתר משרד התחבורה, לפיהם, אחד התנאים הוא "העדר רישום פלילי חמור או רישום פלילי- תעבורתי חמור". (ההדגשה במקור - א"צ). מתנאי זה עולה כי הדבר מסור לשיקול דעת הגורמים המוסמכים, ולא כל רישום פלילי ימנע מהנאשם את חידוש הרישיון.

20. אין חולק כי הרשעה פוגעת בכל אדם נורמטיבי ועלולה לפגוע באפשרויות קידומו ותעסוקתו בעתיד. עם זאת, אל לו לבית המשפט לשים עצמו בנעליו של הגורם המוסמך במשרד התחבורה. הטענה שההרשעה תסכל את אפשרות הנאשם להמשיך את עיסוקו כנהג מונית לא הוכחה. הדבר עולה בקנה אחד אף עם פסיקת בית המשפט העליון אשר קבע בשורה של פסקי דין כי במקרים בהם הרשעה עלולה למנוע מנאשם להמשיך לעסוק במשלח ידו, יש להותיר את ההחלטה בעניין לגורמים המוסמכים. כך לגבי נאשם שלמד משפטים (רע"פ 841/20 מוסא אלדין נ' מדינת ישראל), מורה במשרד החינוך (עפ"ג (חי') 59168-12-16 ספאא נסרה נ' מדינת ישראל), סטודנט לרפואה (רע"פ 5018/18 עומר

בזגלו נ' מדינת ישראל), רופא שאיים על אשתו (רע"פ 1/15 פנחס כצמן נ' מדינת ישראל) וכן נאשם בעל רישיון לעסוק בתיווך ובעל רישיון לשמש כמדביר (רע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל)

21. אף אם אפנה לשיטת "מקבילית הכוחות", אשר באה לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט המחוזיים לאחרונה ולפיה:

"ככל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטיה ולא די בתרחיש תיאורטי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר". ((עפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20), וכן ע"פ (מחוזי מרכז) 26443-03-15 גוטרמן נגד מדינת ישראל (30/08/15); ע"פ (מחוזי ב"ש) 61054-07-21 חמו נגד מדינת ישראל ((07/11/21).

התוצאה תהיה דומה. בשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם, אשר בוצעו בתוך התא המשפחתי, ומאחר שהנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, ולא הביע נכונות כנה ואמיתית להירתם להליך טיפולי, הימנעות מהרשעה תיפגע באופן חמור באינטרס הציבורי ובשיקולי גמול והרתעה.

22. בסיכומי של דבר מצאתי לדחות את בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

23. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. ביישום עקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

24. במחלוקת בין המאשימה להגנה, האם יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מן העבירות או שמא מדובר באירוע אחד, מצאתי לקבל את עתירת ההגנה. משנתתי דעתי למבחן הקשר ההדוק וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית-המשפט העליון (ראו ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל** (03.09.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם אירוע אחד. המעשים בוצעו בסמיכות יחסית של זמן, ונפרשו על פני תקופה של כשבעה חודשים. המעשים בוצעו כלפי אותה המתלוננת, ועל רקע סכסוך הגירושין. לטעמי, השקפה על כל אישום כעל אירוע נפרד

שעומד בפני עצמו, עלולה להיות מלאכותית, ולא תספר את סיפור המעשה כהווייתו .

25. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי חומרה יתרה. עבירות אלו מסבות נזקים קונקרטיים ופוטנציאליים, הן מבחינה פיזית והן בתחום הרגשי והנפשי. לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת התקיפה סתם, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. במושג אלימות במשפחה נכללות מגוון רחב של התנהגויות, בין השאר, אף יריקה על בת זוג נחשבת לתקיפה לכל דבר וענין. מדובר במעשה משפיל ופוגעני לא פחות מכל פגיעה פיזית הגורמת נזק ממשי.

26. כפי שנקבע ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"

וכן ברע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19), תוך התייחסות לאלימות נפשית ומילולית:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג (ראו למשל רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.2018)). לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד."

27. כחלק מהמלחמה בנגע של תופעת האלימות במשפחה, רף הענישה, אותו ראוי שבית המשפט יתווה, הינו רף גבוה. בענין זה ראו דבריו של כב' השופט אלרון ברע"פ 6979/22 אולג דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.22):

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (7.12.2021)). לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העבריין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (28.1.2021))."

28. בעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם ערכים המגנים על

זכותו של אדם לנהל את אורחות חייו כפי שהוא חפץ בדל"ת אמות ביתו, בלי כל הפרעה או הטרדה. כאשר הטרדה באמצעות מתקן אלקטרוני, כגון מתקן בזק, קיבלה יחס מיוחד בפסיקה לאור העובדה כי אמצעי זה הינו אמצעי שכיח בחיים המודרניים.

29. לעניין זה יפים דבריו של כבוד הש' רובינשטיין ברע"פ 10462/03 **הראר נ' מדינת ישראל**:

"בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי-נוחות המסיחה את דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא הטרדה...כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו".

30. בעבירת ההפרעה לשוטר הערכים המוגנים הינם ערכים של שמירה על שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי ושלום הציבור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

31. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נתתי את דעתי לכך שמדובר בשני אירועים בודדים, בלתי מתוכננים, אשר אירעו על רקע סכסוך הגירושין ואינם מאפיינים את מערכת היחסים. ניכר כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ב"עידנא דריתחא", אשר נתנה אותותיה בנאשם אף לאחר הגעת השוטרים למקום.

32. מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הינה ברף נמוך. במנעד החומרה של מעשי התקיפה, סבורתני כי מעשהו של הנאשם, אשר גידף את המתלוננת וירק לעברה, אינו מן החמורים, שכן מעשהו לא גרם למתלוננת נזק פיזי ממשי. עם זאת, אין להתעלם מממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשי הנאשם.

33. כמו כן הנאשם התקשר למתלוננת, גידף אותה, כינה אתה בכינויי גנאי, וגידף את אמה ואחותה, בשתי שיחות טלפון סמוכות בזמן. בכך הפר הנאשם את שלוותה של המתלוננת וגרם לה אי נוחות תוך שימוש ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה. עם זאת, מדובר באירוע נקודתי, וקצר בזמן, ועל כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתונה. אף בסירובו להתלוות לשוטרים, ולעלות במדרגות בתחנת המשטרה פגע הנאשם בערכים המוגנים פגיעה יחסית מינורית.

34. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שלפנינו. סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים בהם הורשעו נאשמים בביצוע עבירות תקיפה סתם כלפי בן זוג בצירוף עבירות נילוות נקבעו מתחמי ענישה הנעים ברף התחתון ממאסר מותנה וצו של"צ ובמקרים החמורים יותר מעונשי מאסר קצרים שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד עונשי מאסר ממושכים ברף העליון, הכול בהתאם לנסיבות כל מקרה

ומקרה. להלן פסיקה שיש בה כדי להצביע על הענישה הנוהגת:

א. עפ"ג (מרכז) 13291-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.12.18)- הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ועבירה של היזק לרכוש במזיד. הנאשם תקף את המתלוננת, אחז בחולצתה ושפך עליה מים. כמו כן שבר את הטלפון הסלולרי שלה ובמועד אחר אחז בכוח בחולצתה, אחז בה, משכה לחדר האמבטיה שם התיז על פניה מים. בית המשפט קבע מתחם עונש אחד לכלל האישומים הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר. בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם אך כן מצא מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שעבר הליך שיקומי מוצלח ומרשים, עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה במשך שנתיים לצד צו מבחן. בהמלצת בית המשפט חזר בו המערער מהערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי.

ב. עפ"ג (מחוזי ים) 48832-10-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.16)- נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. נקבע כי מתחם הענישה ההולם לגבי עבירת תקיפת בת הזוג, נע בין מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור לבין שבעה חודשי מאסר בפועל, ומתחם הענישה לגבי עבירת האיומים, נע בין מאסר על תנאי לבין ארבעה חודשי מאסר. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 49587-09-20 **מדינת ישראל נ' יוסי קוקבנקאר** (19.12.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגללא גרימת חבלה. בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה בחדר השינה וסטר על פניה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין תקופת מאסר קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה, קנס ופיצוי. וגזר על הנאשם 45 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו הנאשם מהערעור.

ד. ת"פ (ירושלים) 40920-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.8.20)- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם - בן זוג ואיומים. הנאשם הרים שלט טלוויזיה ואמר למתלוננת "**אני אדפוק לך אותו בראש**". בתגובה אמרה לו המתלוננת: "**נראה אותך**" והנאשם זרק את השלט לעברה אך השלט לא פגע בה אלא בקצה הספה עליה ישבה. לאחר מכן, התקרב אליה הנאשם וסטר לה בסמוך לאוזנה השמאלית. בית משפט השלום קבע מתחם הנע ממאסר על תנאי וצו של"צ לצד רכיבי ענישה נוספים ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות. בית משפט השלום לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר נטל אחריות על מעשיו, תוך התחשבות בטיפול שעבר, מאסר מותנה והתחייבות על סך 3,500 ₪.

ה. ת"פ (אשקלון) 34560-11-17 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (12.2.20) - הנאשם הורשע לאחר ניהול

הוכחות בעבירת איומים ותקיפת בת זוג, כאשר איים על המתלוננת בפגיעה בה ותקף אותה בכך שאחז בידה ורצה להוציאה מהדלת. בית המשפט קבע מתחם הנע בין תקופת מאסר קצרה לשנת מאסר, וגזר על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים. גזר הדין אושר בערכאות הערעור, הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

1. ת"פ (קרית גת) 43911-10-16 **מדינת ישראל נ' י' ו' (18.2.20)** - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה סתם בן זוג. הנאשם הגיע לדירה, ונכנס לחדר השינה בו ישנה המתלוננת באותה עת. בהמשך העיר הנאשם את המתלוננת משנתה תוך שהוא מקלל אותה ותקף את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה. את המעשים המתוארים ביצע הנאשם בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול. בית משפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל. בית משפט הורה על ביטול הרשעתו של הנאשם לאחר הליך שיקומי משמעותי, והטיל על הנאשם צו מבחן והתחייבות כספית על סך 30,000 ₪.

2. ת"פ (תל-אביב) 22845-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני (25.2.20)** - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירת איומים ובניסיון תקיפת בת זוג. הנאשם איים על המתלוננת, ובהמשך, ניסה לתקוף אותה בכך שהשליך לעברה כיסא שלא פגע בה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, שנטל אחריות על מעשיו, מאסר מותנה, פיצוי כספי למתלוננת והתחייבות.

ח. ת"פ 21210-01-18 **מדינת ישראל נ' דבוש (29.10.19)** - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים ולהם 3 ילדים. הנאשם התקשר אל המתלוננת מספר פעמים לנייד ממספר חסוי, ואף איים עליה בפגיעה בגופם של מקורביה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן מאוד, מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.

ט. ת"פ (קרית גת) 23308-06-18 **מדינת ישראל נ' יצחק (24.10.19)** - הנאשם איים על בת זוגו בכך שאמר לה שאם תיגע בטלוויזיה הוא ישבור אותה. מיד ובסמוך ירק לעברה. המאשימה עתרה לענישה צופת פני עתיד בלבד. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, ובשל סיכוי ממשי לשיקום הנאשם ופגיעה אפשרית בפרנסתו בוטלה הרשעת הנאשם ובית המשפט הסתפק בהטלת התחייבות ותשלום הוצאות משפט.

35. מכל המקובץ לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

עמוד 10

36. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא. הנאשם סרב ליטול חלק בהליך שיקומי. הנאשם בן 45 ונעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות, אף אם חלקית, וחסך זמן שיפוטי.

עוד נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם ובילדיו, ולנזק שעלול להיגרם לפרנסתו מהרשעתו בדיון.

כמו כן, מאז ביצוע העבירה חלפו כשלוש שנים, ויש לתת את הדעת לחלוף הזמן.

37. בנוסף לאמור לעיל, יש ליתן את הדעת אף לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם הטרדה או אלימות מכל סוג שהוא בתוך התא המשפחתי או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה המגנה אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מרתיעה.

38. מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, ובנוסף להשית עליו עיצום כספי, בדמות פיצוי לנפגעת העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים פיצוי הולם, שיהיה בו משום הכרה בנזק הנפשי שנגרם לנפגעת העבירה. אחת התכליות של רכיב הפיצוי הוא "יסוד של היטהרות לעברייני עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו" (ע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל ואח'). הפיצוי הינו עונש חינוכי משלים, שיש בו כדי לסייע לנאשם להפנים את אחריותו לנזקים שגרם.

39. לאור האמור, היה מקום להשית על הנאשם עונש בדמות של"צ בצירוף ענישה נלווית. עם זאת, לאור המתואר בתסקירו המשלים של שירות המבחן, אשר קבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע של"צ, וזאת נוכח אי שיתוף פעולה מצד הנאשם, נטילת אחריות חלקית ללא הפנמה אמיתית וביקורת עצמית, ואף חשש מהישנות התנהגות פוגענית, מצאתי להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה קצרה אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

40. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות באולם הקונכיה ומגרשי ספורט - חברת כיוונים, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה, בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייבב לריצוי המאסר ביום 22.8.23 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה

להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע וכל עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.23.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תסגור את התיקים ותעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ג, 11 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.